

[Maigaard.]

foretages under ministeriets, jeg tør sige: strenge kontrol.

Det sidste er, at da det skal være attraktivt for kommuner at gå ind i aktiv jordpolitik, synes jeg, vi skal gøre incitamenterne til jordkøb noget stærkere. Jeg vil gerne have, at vi overvejer den 10 års grænse, der står i loven for tilbagebetaling gennem renter og afdrag. Hvorfor kan man ikke gå længere op? Jeg vil også godt have, at vi overvejer lånenes relation til låneloftet, sådan at det ikke på nogen måde bliver generende for kommunerne at låne penge til jordopkøb. Som sagt: i den lange ende er det sparede penge.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den grundige behandling af disse lovforslag. Jeg kan jo ikke i alle forhold takke for tilslutning til dem. Jeg vil godt gøre nogle forholdsvis få bemærkninger.

Jeg vil anføre som en generel betragtning, at jeg er naturligvis villig til at se på de problemer, som fra de forskellige ordføreres side er rejst, i det udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med.

Hr. Svend Jakobsen nævnte en meget væsentlig ting, som også hr. Skovmand var stærkt inde på, nemlig spørgsmålet om, hvordan § 1 vedrørende planlægningen skal fortolkes. Jeg vil meget gerne helt åbent drøfte disse og andre problemer.

Må jeg understrege det, hr. Svend Jakobsen var inde på indledningsvis, at sigtet er stadig væk, at jorder skal fortrinsvis købes i fri handel. Det må være den rigtigste og den naturligste måde at erhverve jord og fast ejendom på. Men vi ved, at af hensyn til planlægningen vil det også være nødvendigt, som vi har det i en række andre love, at have en mulighed for planlæggerne at komme igennem med deres planlægning over for grundejere, som ikke ønsker at sælge. Vi har i lovgivningen i forvejen en forkøbsretsbestemmelse — tilbudspligt i nogle love og forkøbsret i andre love — som jo også sigter på, at det offentlige skal kunne komme ind på det tidspunkt, hvor jorden handles. Jeg er meget villig til at tale om sammenhængen mellem disse ting.

Fru Clara Munck var vel nok den eneste af ordførerne, som meget polemisk gik ind

på den langsigtede boligpolitik i forbindelse med de forslag, der her er tale om. Selv om jeg helt erkender sammenhængen mellem jordpolitik og boligpolitik — det er vel uadskilleligt — vil jeg alligevel mene, at det, fru Clara Munck her gav udtryk for, var ikke det, der normalt er det konservative folkepartis opfattelse af, hvor langt vi er kommet i den langsigtede boligløsning. Jeg har set, hvad hr. Bendix både i tv og i dagspressen har udtalt om vore forhandlinger både før, under og efter Marienborgmødet, og jeg henviser til de aftaler, vi har truffet i boligudvalget om de fortsatte drøftelser på Marienborg den 29. januar. Heri har vi fra regeringens side — jeg ved også fra de øvrige partiers side — lagt virkelig kræfter i, for at man kan nå frem til en positiv løsning, og det håber jeg også fru Clara Munck som medlem af boligudvalget vil medvirke til.

Jeg synes, den skitse, der fra min side er lagt frem på Marienborgmødet, med det klare sigte, at samfundet skal spare betydelige midler i boligsektoren, ikke kan misforstås; der er her virkelig viljen til at komme frem til en fornuftig løsning. Jeg håber ikke, fru Clara Muncks bemærkninger her i dag skal tydes i modsat retning.

Hr. Maigaard har allerede svaret på, hvorfor der er så nært sammenfald mellem det forslag, som regeringen her har fremsat, og så det forslag, som SF fremsatte i forrige samling. Der er den helt naturlige grund, at det forslag, SF fremsatte, var en tro kopi af det forslag, socialdemokratiet fremsatte i 1970.

Fru Clara Munck gav udtryk for, at det skulle være til særlig gavn for det støttede boligbyggeri, at man her kunne ekspropriere jord til boligformål. Jeg anser det for en forkert betragtning, og jeg vil gerne understrege, at jordproblemerne er lige alvorlige, lige store, for såvel det støttede som det private boligbyggeri af enhver art, og at der ikke i dette spørgsmål skal foretages forskelsbehandling af de forskellige former af boligbyggeri.

De to lovforslag vil jeg betragte under ét som et stykke aktiv jordpolitik med det formål at fremskaffe billigere og mere byggemodnet jord til de byggeformål, som samfundet har behov for — og naturligvis, som det også er nævnt, til de servicefunktioner, som vel alle er enige om hører med til bolig-